

پخش: عمومی

۱۴ ژوئن ۲۰۱۳

زبان متن اصلی: انگلیسی

مجمع عمومی

اجلاس شصت و هشتم

مورد ۲۷ (ب) فهرست مقدماتی*

**توسعه اجتماعی: توسعه اجتماعی، شامل مسایلی مربوط به وضعیت اجتماعی جهان و جوانان،
سالخوردگی، معلولان و خانواده**

راه پیش رو: دستورکار توسعه از جمله شامل معلولان تا ۲۰۱۵ و بعد از آن

گزارش دبیرکل

خلاصه

گزارش حاضر در پاسخ به قطعنامه ۶۷/۱۴۰ مجمع عمومی پیش از اجلاس شصت و هفتم آن به عنوان مساعدتی به نشست سطح عالی مجمع عمومی در تحقق آرمان های توسعه هزاره و دیگر هدف های مورد توافق بین المللی مربوط به توسعه برای معلولان تقدیم می شود. این گزارش در ارتباط با دو گزارش قبلی (A/۶۷/۲۱۱ و A/۶۶/۲۸)، صادر می شود که توصیه هایی در زمینه مسایل اولویتی برای گنجاندن در گزارش نهایی نشست سطح عالی ارائه دادند.

مجمع عمومی در طول دهه گذشته درصدد انجام اقدام فوری برای تحقق هدف های مورد توافق بین المللی مربوط به توسعه، به ویژه آرمان های توسعه هزاره، برای معلولان بوده است (نگاه کنید به A/64/180, A/65/173, A/66/128 and A/67/211).

گزارش کنونی روش ها و عملکرد های مناسب موجود نسبت به توسعه ای فراگیر را که شامل حال معلولان نیز باشد بررسی می کند و از تجربه نظام ملل متحد در ادغام و همگرایی مسایل مرتبط و همه جانبه کمک می گیرد. گزارش با توصیه اقداماتی برای گنجاندن معلولیت به عنوان بخشی اصلی و لازم از تمامی تلاش های مربوط به توسعه، با نظری به یاری رساندن به تدوین سند پایانی عملگرای نشست سطح عالی آینده، پایان می یابد.

اول- مقدمه

۱- گزارش حاضر به موجب قطعنامه ۶۷/۱۴۰ تحویل می شود که مجمع عمومی براساس آن درخواست کرد مقاله و نوشته ای به نشست سطح عالی مجمع عمومی در زمینه تحقق آرمان های توسعه هزاره و دیگر هدف های توسعه برای معلولان که در سطح بین المللی درباره آن ها توافق شده تحویل گردد. دو گزارش قبلی به مجمع عمومی (A/66/128 and A/67/211) انتخاب ها برای تشویق گنجاندن معلولیت در دستورکار جهانی توسعه تا ۲۰۱۵ و فراتر از آن را مشخص کردند.

۲- مجمع در قطعنامه ۶۶/۱۲۴ خود تصمیم گرفت نشستی در سطح عالی در زمینه تحقق آرمان های توسعه هزاره و دیگر هدف های توسعه مورد توافق بین المللی برای معلولان در ۲۳ سپتامبر ۲۰۱۲ برگزار کند تا به جامعه بین المللی در زمینه تضمین دسترسی معلولان و گنجاندن آنان در تمامی جنبه های تلاش های توسعه رهنمود ارائه دهد. انتظار می رود حاصل این نشست سند نهایی عملگرای مختصر و مفیدی باشد.

۳- شرایط کلی و دورنمای متغییر توسعه فرصتی قابل توجه برای گنجاندن معلولیت در دستورکار جریان اصلی توسعه ارائه می دهد. گزارش حاضر به شکاف ادامه دار بین خط مشی و عمل در این زمینه رسیدگی می کند و از تجربه های مربوط به گنجاندن دیگر مسایل مرتبط و همه جانبه برای راهنمایی در حذف تدریجی سدها و موانع موجود در برابر توسعه ای که شامل حال معلولان نیز باشد، کمک می گیرد.

دوم - معلولیت در شرایط کلی و دورنمای متغییر توسعه

۴- تصویب برنامه جهانی برای اقدام درباره معلولان در ۱۹۸۲ زمینه را برای رویکردی تازه نسبت به معلولیت، با هدف های مشارکت کامل و برابرسازی فرصت ها برای معلولان آماده کرد. برنامه اقدام جهانی نقش معلولان را به عنوان عوامل توسعه و سودبرندگان از آن تقویت کرد. دو دهه بعد، مذاکرات درباره تدوین یک چارچوب قانونی بین المللی درباره معلولیت شروع شد و به تصویب کنوانسیون حقوق معلولان در ۲۰۰۶ منجر گردید. این کنوانسیون انگیزه ای نیرومند برای مشارکت کامل و موثر معلولان در جامعه و توسعه، با تاکید بر دسترسی برابر معلولان به فرصت ها برای کمک به، و سهیم شدن درپاداش های پیشرفت اجتماعی و اقتصادی، بر مبنای امکانات برابر با دیگران، فراهم ساخت. این کنوانسیون چارچوب قانونی بین المللی را از طریق تحقق ایجاد پیشرفت ها و بهبودهای محسوس در زندگی معلولان به شدت ارتقا داده است.

۵- مجمع عمومی سازمان ملل متحد با تایید ارتباط مستقیم معلولیت با تحقق هدف های توسعه ای مورد توافق بین المللی، نیاز فوری به گنجاندن معلولیت در تلاش های جاری برای دستیابی به آرمان های توسعه هزاره تا ۲۰۱۵ را تکرار کرد (نگاه کنید به A/64/180 و A/65/173). با این حال، معلولیت نه در آرمان های توسعه هزاره گنجانده شده و نه در هدف ها و شاخص های مربوط به آن ها. در نتیجه، برای حصول اطمینان از گنجاندن شدن مسایل معلولان در تلاش ها برای رسیدن به آرمان های توسعه هزاره کمبود سازوکارهای ویژه در زمینه تعهدات مربوط به سیاستگذاری و پاسخگویی وجود داشته است. این امر فرصت ها برای معلولان را برای دسترسی به منابع، تسهیلات و خدمات ضروری که می تواند آنان را قادر سازد به فرایندهای توسعه که در اختیار بقیه افراد جامعه قرار دارد کمک کنند و از آن ها بهره مند شوند محدود می سازد.^۱

¹ Disability and the Millennium Development Goals (United Nations publication, Sales No. E.II.IV.10).

۶- علاوه بر این، داده ها و آمار کافی درباره معلولان وجود ندارد تا پیشرفت تاثیر تلاش ها در

جهت رسیدن به آرمان های توسعه هزاره پیگیری و ارزیابی شود. کمیابی داده ها و آمار مربوط به معلولیت مانع از ایجاد شرایطی مبتنی بر شواهد درباره راه هایی می شود که در آن ها حذف موانع و تشویق قابلیت دسترسی منشا پیشرفت و توسعه اجتماعی خواهد شد که به سود همه اعضای جامعه خواهد بود.

۷- بحث های کنونی درباره دستورکار توسعه بعد از ۲۰۱۵ بر گسترش و تکامل دورنمای توسعه جهانی به دنبال تصویب اعلامیه هزاره در ۲۰۰۰ متمرکز شده است. مجموعه بحران های جهانی - از جمله اقتصادی، مالی، غذایی و ناامنی انرژی - نیاز به گنجاندن اصول بنیادی حقوق بشر، برابری و امکان پایداری را در دستورکار توسعه تایید کرده است.^۲ این امر شرایطی آرمانی به وجود آورده که در آن به نابرابری و خواسته های همه مردمان، از جمله معلولان رسیدگی شود.

۸- شناسایی فزاینده ای از پیوند بین معلولیت و توسعه در اسناد نهایی که از اجلاس های عمده جهانی سران کشورها و کنفرانس های سازمان ملل متحد پدیدار شده وجود دارد. سند نهایی کنفرانس توسعه پایدار سازمان ملل متحد در ۲۰۱۲ (ریو+۲۰) به نام "آینده ای که ما می خواهیم" (قطعنامه ۶۶/۲۸۸ مجمع عمومی، پیوست) بر پیوندها بین توسعه پایدار و مشارکت و حضور فعالانه معلولان تاکید شد. اگرچه اقدامات بیشتری لازم است انجام شود تا فقط به اشاره به نام معلولان به عنوان "گروهی آسیب پذیر" اکتفا نشود بلکه به خود معلولیت به عنوان موضوعی مرتبط و همه جانبه در تمامی هدف های آتی در زمینه توسعه پایدار رسیدگی شود. نیروی ویژه نظام ملل متحد در زمینه دستورکار توسعه سازمان ملل متحد بعد از ۲۰۱۵، در گزارشی با عنوان محقق ساختن آینده ای که برای همه می خواهیم، در ۲۰۱۲ خواهان اتخاذ رویکردی یکپارچه در زمینه خط مشی شد که نسبت به آرزوهای تمامی مردم برای برخورداری از دنیایی عاری از ترس و تنگدستی حساس و تاثیرپذیر باشد.

۹- بحث های کنونی درباره رویکردی فراگیر نسبت به توسعه فرصتی حیاتی برای رسیدگی به نگرانی های معلولان فراهم می سازد که از چارچوب موجود توسعه بین المللی بر مبنای آرمان های توسعه هزاره حذف شده بودند. تمامی دست اندکاران در این زمینه تشویق می شوند برای افزایش توجه به مسایل معلولیت در بحث ها درباره دستورکار توسعه در دوره بعد از ۲۰۱۵ اقدام فوری به عمل آورند.

سوم - پیشرفت حاصله در گنجاندن معلولان در تلاش های توسعه

الف - کشورهای عضو

۱۰- در تدارک تهیه این گزارش از کشورهای عضو درخواست شد مطالب زیر را ارائه دهند: (الف) تحلیلی درباره وضعیت معلولان؛ (ب) اطلاعات درباره روش ها و تجربه های خوب و یا رهنمودها برای گنجاندن معلولیت در توسعه؛ و (ج) توصیه هایی برای انجام اقدامات ویژه در سطوح بین المللی و ملی در ۵ تا ۱۰ سال آینده برای رسیدگی به چالش ها و مسایل اولویتی که در مسیر گنجاندن معلولیت در

² The report (A/65/173) explored the impact of these multiple crises on persons with disabilities, reiterating the urgent need for action to integrate disability into the existing Millennium Development Goals and to continue efforts beyond 2015.

توسعه ایجاد می شود. مطالب ارائه شده از کشورهای عضو^۳، نهادهای نظام ملل متحد^۴ و سازمان های جامعه مدنی^۵ دریافت شد. تعدادی از کشورهای عضو^۶ اطلاعات جمعیتی با مجموعه ای گسترده از معلولیت ها، و با اشاره به این امر که وضع معلولان از حیث جنبه های اجتماعی و شاخص های رفاه بدتر از مردم عادی است، ارائه دادند. اطلاعات ارائه شده همچنین نشان می داد بطور کلی زنان معلول هنوز بار تبعیض و نابرابری بیشتری را بردوش می کشند.

۱۱- بخش زیر نمونه هایی از تلاش های انجام شده کشورهای عضو را برای گنجاندن معلولیت در توسعه نشان می دهد.

۱۲- کشورهای بسیاری بهبود قوانین، سیاست ها و برنامه هایی را گزارش دادند که از مشارکت کامل و موثر معلولان در جامعه و توسعه حمایت می کنند. ایتالیا اخیرا نخستین برنامه اقدام برای حمایت از حقوق و منزلت معلولان را تصویب کرد. شیلی از تصویب اخیر سیاست و برنامه اقدام ملی برای همگرایی ملی معلولان خبر داد. سوئد، برمبنای کنوانسیون حقوق معلولان، در برنامه راهبردی ملی خود هدف های ویژه ای را می گنجاند که در طول پنج سال باید تحقق یابد. پارلمان جمهوری مولداوی راهبردی را برای همگرایی اجتماعی معلولان تصویب کرد. قبرس نیز در حال تدوین برنامه اقدام ملی در زمینه معلولیت با جداول زمانی، منابع و هدف های ویژه بوده است. هندوراس در حال به روز کردن سیاست ملی خود در زمینه معلولیت برای توسعه فراگیر بود. جامائیکا سیاستی ملی برای معلولان تدوین کرد. امارات عربی متحده چارچوبی ملی در باره داده ها و آمار معلولیت براساس سن و جنسیت تصویب کرده است. اسپانیا راهبرد اسپانیایی درباره معلولیت ۲۰۲۰-۲۰۱۲ را تصویب کرد و در حال حاضر مشغول آماده کردن برنامه اقدام ضمیمه آن است.

۱۳- چند کشور نیز از ایجاد سازوکارهای پایش (نظارت) برای حمایت از حقوق معلولان خبر دادند. برای مثال، قبرس خبر داد شورای وزیران این جمهوری یک قانون، یک سازوکار هماهنگی، برای اجرا و پایش کنوانسیون حقوق معلولان ایجاد کرده است. نیوزیلند سازوکاری مستقل برای پایش که متشکل از کمیسیون حقوق بشر، اداره بازرسی کل و ائتلاف کنوانسیون، گروهی از سازمان های معلولان است ایجاد و برای آن بودجه تعیین کرد. کمیته وزیران در زمینه مسایل معلولیت و سازوکار مستقل پایش سالی یک بار برای بحث درباره اولویت ها و بررسی پیشرفت دیدار می کند.

³ Submissions in response to the note verbale from the Department of Economic and Social Affairs of the Secretariat dated 14 January 2013 were received from 19 Member States: Australia, Belgium, Brazil, Chile, Cyprus, Ecuador, Finland, Greece, Honduras, Italy, Jamaica, Moldova, New Zealand, Spain, Sweden, Turkey, United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, United Arab Emirates and Qatar.

⁴ Economic Commission for Africa (ECA), Economic Commission for Latin America and the Caribbean (ECLAC), Economic and Social Commission for Asia and the Pacific (ESCAP), Economic and Social Commission for Western Asia (ESCWA), International Civil Aviation Organization (ICAO), Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights (OHCHR), United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO), International Fund for Agricultural Development (IFAD), United Nations Children's Fund (UNICEF), United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR), World Health Organization (WHO).

⁵ CBM International Advocacy and Alliances, International Disability and Development Consortium, Leonard Cheshire Disability.

⁶ Australia, Belgium, Brazil, Chile, Honduras, Italy, Moldova, New Zealand, Spain, Sweden, Turkey and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland.

۱۴- بعضی از کشورهای عضو بر راهکارهایی برای ادغام معلولیت در ابتکارهای همکاری توسعه خود تاکید کردند. استرالیا گزارش داد از راهنمایی راهبرد توسعه برای همه: به سوی برنامه کمک استرالیایی ۲۰۱۴-۲۰۰۹ که شامل حال معلولان نیز باشد^۷ استفاده می کند. فنلاند درباره "دیپلماسی معلولیت" خود خبر داد که از طریق آن کارشناسان فنلاندی دارای معلولیت موظف به ارتقای آگاهی درباره تبعیض ها علیه معلولان در سطح بین المللی می شوند. فنلاند همچنین گزارش داد همکاری توسعه آن، در تلاش برای ادغام معلولیت در تمامی برنامه های توسعه؛ طراحی و اجرای طرح های مورد نظر که هدف از اجرای آن ها بهتر کردن ارائه خدمات و فرصت ها برای معلولان است؛ و در زمینه گنجاندن معلولیت در تمامی گفتگوهای مربوط به خط مشی و سیاستگذاری، در مذاکرات کشوری و موافقت نامه های همکاری چندجانبه موضوع فراهم بودن، قابلیت دسترسی، مقبولیت و انعطاف پذیری مزایا برای معلولان را مورد توجه قرار می دهد. بریتانیا درصدد است با ادغام معلولیت در برنامه های بین المللی توسعه از تجربه ها و روش های خوب حمایت کند. بلژیک بر اهمیت تقویت توانایی سازمان های معلولان در کشورهای درحال توسعه تاکید کرد.

۱۵- چند کشور عضو درباره اتخاذ تدابیری در زمینه سیاستگذاری و قانونی با تمرکز ویژه بر بهبود دسترسی معلولان خبر دادند. ترکیه گزارش داد قانون معلولان ۲۰۰۵ آن باعث پیشرفت در دسترسی به حمل و نقل و ساختمان های عمومی شده است. یونان مقرراتی قانونی وضع کرده است تا دسترسی فیزیکی به خدمات و فضاهای عمومی، و دسترسی به خدمات آنلاین اداری تضمین شود. قطر طرحی را در زمینه توانمند (آماده) سازی محیط های کار برای معلولان در راهبرد بخش تامین اجتماعی خود گنجاند.

۱۶- کشورهای عضو همچنین درباره اصلاحاتی خبر دادند که برای بهبود فراگیری خدمات اجتماعی انجام داده اند. در یونان کودکان معلول می توانند برای حمل و نقل کمک هایی دریافت کنند تا حضور و مشارکت آنان در مدرسه به حداکثر برسد. در اکوادور تحت رهبری دفتر معاون رییس جمهوری معلولان با تخفیف از حمل و نقل عمومی و امکانات تفریحی استفاده می کنند و به علاوه از معافیت مالیاتی برای خرید کالاها، از جمله دارو و وسایل (اعضای) مصنوعی بدن برخوردارند. جمهوری مولداوی با هدف شرکت دادن معلولان در زندگی اجتماعی در حال اصلاح نظام تامین اجتماعی به نفع آنان است. برزیل درباره طرح زندگی بدون محدودیت خود خبر داد که از طریق آن برای اجرای برنامه های اقدام راهبردی مربوط به آموزش و پرورش، بهداشت، گنجاندن در زندگی اجتماعی و دسترسی به اجتماع اعتبار مالی تامین می شود.

۱۷- اتحادیه آفریقا در ۲۰۱۲ ساختار جدیدی در زمینه معلولیت متشکل از اجزای حقوقی، برنامه ریزی و نهادی ایجاد کرد. نهاد برنامه ریزی شامل برنامه اقدام قاره ای دهه آفریقایی معلولان (۲۰۱۰-۲۰۱۹) است که به وسیله کنفرانس وزیران توسعه اجتماعی اتحادیه آفریقا تصویب شد که از ۲۶ تا ۳۰ نوامبر ۲۰۱۲ در آدیس آبابا تشکیل گردید. گزارشگر ویژه معلولیت کمیسیون برای توسعه اجتماعی سازمان ملل متحد در ارتباط با کنفرانس وزیران توسعه اجتماعی نشست مشورتی از چندین دست اندرکار در نوامبر ۲۰۱۲ در آدیس آبابا تشکیل داد. این نشست شاهد آغاز کار مجمع معلولیت آفریقا بود که درصدد است میزان آگاهی را افزایش دهد، پژوهش مبتنی بر شواهد را تقویت کند، از ظرفیت سازی حمایت نماید و مشارکتی بین دست اندرکاران در داخل و خارج از قاره آفریقا ایجاد و از آن پشتیبانی کند تا از حقوق معلولان و دستورکار توسعه ای که شامل حال معلولان نیز باشد در آفریقا و فراتر از آن حمایت کند.

⁷ Australian Agency for International Aid, Canberra, 2008.

ب- نظام ملل متحد

۱۸- نظام ملل متحد به نوآوری و اجرای سیاست ها و برنامه ها برای گنجاندن معلولیت در طرح ها و برنامه های کار خود ادامه داده است.

۱- پیشرفت در فعالیت ها برای گنجاندن معلولیت در برنامه های کار

۱۹- بعضی از کارگزاری های سازمان ملل برای گنجاندن معلولیت در برنامه های کار خود گام هایی برداشته اند. اداره امور اقتصادی و اجتماعی دبیرخانه سازمان ملل متحد مرتباً تمامی دست اندرکاران را برای نشست ها و بحث های مشورتی، در ارتباط با، از جمله، اجلاس های مجمع عمومی، شورای اقتصادی و اجتماعی، کمیسیون برای توسعه اجتماعی و کمیسیون وضعیت زنان گرد هم آورده است. مسایل اولیاتی که این اداره در طول مدت دوره گزارش دهی به آن ها رسیدگی کرده شامل قابلیت دسترسی، آمارهای معلولیت، وضعیت گروه های ویژه معلولان (مانند زنان، جوانان، کودکان و اشخاص بومی)، پاسخ به موارد اضطراری و بلایا، و همکاری توسعه بین المللی بوده است.

۲۰- اداره امور اقتصادی و اجتماعی به کار با گزارشگر ویژه معلولیت کمیسیون برای توسعه اجتماعی در زمینه برابری فرصت ها برای معلولان، تشکیل مشترک نشست برای ایجاد مشارکتی با حضور دست اندرکاران متعدد، مجمع معلولیت آفریقا، و رسیدگی به مسایل اولیاتی، مانند بهداشت روانی و زنان معلول ادامه داده است.

۲۱- کمیسیون اقتصادی و اجتماعی برای آسیای غربی (ESCWA) از تشکیل تعدادی کارگاه (دوره های فشرده آموزشی) منطقه ای درباره آمار معلولیت و روش ها برای اندازه گیری معلولیت که در منطقه صورت گرفته خبر داد. کمیسیون فوق همچنین مشغول آماده کردن یک برنامه اقدام منطقه ای با تمرکز بر توسعه توانایی و ظرفیت کشورها برای تولید داده های قابل اعتمادتر درباره معلولان بود. این کمیسیون جزوه ای درباره گنجاندن معلولیت در فرایندهای توسعه^۸ منتشر کرده، که هم نمایی کلی از معلولیت در منطقه عربی ارائه داده و هم مسایل کلیدی و چالش های مربوط به گنجاندن معلولیت در دستورکار توسعه را روشن کرده است.

۲۲- کمیسیون اقتصادی برای آفریقا (ECA) مطالعاتی به عمل آورده، فرصت هایی برای گنجاندن معلولیت در توصیه های مربوط به سیاستگذاری فراهم ساخته، که به کشورهای عضو داده شود. در داخل ECA پیش نویس برنامه ای درباره اشتغال معلولان تهیه شده و تدابیری برای مناسب کردن محیط کار برای معلولان به عمل آمده است.

۲۳- کمیسیون اقتصادی برای امریکای لاتین و کاراییب (ECLAC) اخیراً نخستین نقشه آزمایشی از شرایط معلولان را در منطقه در دورنمای اجتماعی ۲۰۱۲ منتشر کرد.^۹

۲۴- یونیسف در ۲۰۱۲ رهبری مشارکت جهانی متشکل از چندین دست اندرکار را در زمینه کودکان معلول به عهده گرفت و بیش از ۲۰۰ سازمان عضو را در سراسر جهان برای ارتقای حقوق کودکان معلول بسیج کرد. یونیسف بزرگ ترین منبع داده های قابل مقایسه در سطح بین المللی را درباره کودکان معلول در کشورهای درحال توسعه از طریق بررسی خوشه ای چند شاخصی خود به وجود آورده، و در حال حاضر مشغول نهایی کردن معیارهای جدید خود برای غربال و ارزیابی معلولیت است.

^۸ "Managing Change: Mainstreaming Disability into the Development Process" (E/ESCWA/SDD/2012/Brochure.1).

^۹ Available from: www.cepal.org.

۲۵- سازمان جهانی بهداشت گزارش داد نیازهای مراقبت بهداشتی برآورده نشده به طور نا متناسبی بر جمعیت های آسیب پذیر تاثیر می گذارد و معلولیت بین زنان، سالخوردهگان و خانواده های فقیر رایج است. در این زمینه فراوانی در کشورهای با درآمد کمتر بیشتر از کشورهای با درآمد بیشتر است. نیروی ویژه سازمان جهانی بهداشت در زمینه معلولیت در ۲۰۱۲ یک مجموعه ابزار سازمانی در مورد معلولیت را به جریان انداخت. این مجموعه ابزار مقدمه ای ساده از ادغام معلولیت و توسعه فراگیر برای دفاتر سازمان جهانی بهداشت در کشورها، نواحی و سرزمین ها ارائه داد. هدف این مجموعه ابزار کمک به حذف موانع درون سازمانی و مشخص کردن نقاط ورود برای گنجاندن معلولیت در برنامه های فنی است.

۲۶- چند کارگزاری سازمان ملل متحد درباره تلاش های خود برای حمایت از ایجاد مهارت ها و دانش گزارش داده اند. کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل متحد در اواخر ۲۰۱۱ مجموعه های آموزشی جهانی را درباره گنجاندن معلولیت برای افزایش آگاهی درباره مسایل معلولیت و فراگیرتر کردن کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل متحد و برنامه های شریک آغاز کرد. دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر در ۲۰۱۲ مطالب آموزشی جدیدی درباره کنوانسیون حقوق معلولان و پروتکل اختیاری آن منتشر کرد، درباره راه های عملی برای گنجاندن آن ها از طریق اجرا رهنمود ارائه داد.

۲۷- سازمان بین المللی هواپیمایی غیرنظامی (ICAO) مدت ها است که ضابطه های بین المللی ایجاد و روش هایی را توصیه و رهنمودهای مربوطه درباره قابلیت دسترسی به حمل و نقل هوایی برای معلولان تدوین کرده است. این ضابطه ها و روش های توصیه شده اخیرا به روز شده و به صورت راهنمای این سازمان درباره دسترسی به حمل و نقل هوایی به وسیله معلولان انتشار یافته است. ایکنو همچنین، از جمله، درباره ارائه اطلاعات و آموزش برای حرفه ای ها و کارکنانی که با معلولان کار می کنند، مطابق با تعهدات عمومی کشورها براساس کنوانسیون، رهنمود ارائه می دهد.

۲۸- یونسکو گزارش داد جامعه اطلاعات آنلاین معروف به "ایجاد جوامع فراگیر برای معلولان" بر محور موضوع گسترده تر گنجاندن برای معلولان توسعه یافت تا در دانش و اطلاعات سهیم شده و مشارکت ها را تشویق کنند. در اجلاس جهانی سران در باره رویداد بررسی جامعه اطلاعاتی، که در فوریه ۲۰۱۳ تشکیل شد، یونسکو مطالعه و راهنمایی های راهبردی *WSIS+10* (اجلاس جهانی سران در زمینه جامعه اطلاعاتی) برای ساختن جوامع اطلاعاتی فراگیر برای معلولان را آغاز کرد.

۲- دیدگاه هایی درباره چارچوب توسعه بعد از آرمان های توسعه هزاره برای حصول اطمینان از گنجاندن معلولیت

۲۹- چند کارگزاری سازمان ملل متحد برای انجام اقدامات ویژه در سطوح بین المللی و ملی در ۵ تا ۱۰ سال آینده برای رسیدگی به مسایل اولویتی و چالش ها در مقابل ادغام معلولیت در توسعه پیشنهاد هایی دادند. کمیسیون اقتصادی برای آفریقا، کمیسیون اقتصادی برای امریکای لاتین و کارائیب، کمیسیون اقتصادی و اجتماعی برای آسیای غربی، یونیسف و سازمان جهانی بهداشت خواهان تقویت پایگاه شواهد و اطلاعات درباره معلولیت، و پایش و ارزیابی بهتر سیاستگذاری ها، قانونگذاری ها، طرح ها و برنامه ها شده و تلاش های بیشتر و هماهنگ در زمینه معلولیت و قابلیت دسترسی را توصیه کرده اند.

۳۰- به علاوه، مسایل زیر به عنوان مسایل کلیدی توصیه شد: آرتقای آگاهی؛ ترویج روش ها و تجربه های خوب؛ گنجاندن معلولان در نظام های تامین اجتماعی؛ همکاری بین المللی در زمینه معلولیت؛ برابری و گنجاندن اجتماعی برای سیاستگذاری فراگیر معلولان؛ توانمند سازی و ترویج و حمایت از روش و رویکردی مبتنی بر حقوق درباره معلولیت در شرایط چارچوب بعد از ۲۰۱۵.

ج- سازمان های جامعه مدنی

۳۱- سازمان های جامعه مدنی مشغول بهبود توانمند سازی، و آزمایش و تکرار تجربه ها و روش های خوب برای گنجاندن معلولیت در طرح ها و برنامه های توسعه هستند. آن ها از این یافته ها برای ارائه پیشنهادها به منظور انجام اقدامات ویژه استفاده کرده اند.

۳۲- برای مثال، مقاله ای مشترک درباره وضعیت دستورکار توسعه بعد از ۲۰۱۵ که به وسیله سازمان های جامعه مدنی، از جمله CBM، اتحاد بین المللی معلولیت (IDA) و کنسرسیوم بین المللی معلولیت و توسعه (IDDC)، تدوین شد، توصیه کرد دستورکار توسعه ۲۰۱۵ در بردارنده دیدگاه های معلولان با به حساب آوردن مسایل گنجاندن و قابلیت دسترسی هماهنگ و در راستای حقوق معلولان، از جمله ماده ۳۲ درباره همکاری توسعه باشد. این مقاله همچنین استفاده از نشانه های معلولیت را در پایش و ارزیابی طرح ها و برنامه های توسعه برای گنجاندن و ادغام معلولیت پیشنهاد داد.

۳۳- کنسرسیوم بین المللی معلولیت و توسعه با اشاره به یادآوری مجمع عمومی به معلولیت در قطعنامه ۶۷/۲۲۶ خود که در بررسی چهارساله فراگیر سیاستگذاری آن به تصویب رسید، تعیین شاخص های مشترکی را توصیه کرد که بتوان به هیات مدیره های کارگزاری های مربوطه سازمان ملل متحد برای گنجاندن معلولیت در فعالیت های عملیاتی نظام ملل متحد پیشنهاد داد. (سازمان خیریه) معلولیت لئونارد چشایر برای گنجاندن علنی شاخص های معلولیت در هر مجموعه آرمان و هدف حاصل از دستورکار توسعه بعد از ۲۰۱۵ پیشنهاد داد تا از نیاز اجباری برای گردآوری داده های تفکیک شده بر اثر وضعیت معلولیت حمایت به عمل آید. (سازمان خیریه) معلولیت لئونارد چشایر روش های خوبی را برای گنجاندن معلولان در در حوزه های آموزش و پرورش فراگیر (عمومی)، دسترسی به وسایل امرارمعاش، صدهای تقویت شده جوانان گردآوری و تدوین کرده است.

چهارم- راه هایی برای تدوین دستورکار توسعه مناسب با وضعیت معلولان

۳۴- تلاش های کنونی در زمینه گنجاندن مسایل معلولان - با راهنمایی چارچوب قانونی بین المللی درباره معلولیت- قابلیت به بار آوردن تغییر اساسی در زندگی معلولان را دارد. در حالی که پیشرفت های مهمی حاصل شده تحولات در داخل و بین کشورها نابرابر بوده است. چارچوب های ساختاری ضعیف برای اجرا، عملی کردن، پاسخگویی، پایش و ارزیابی همچنان به صورت موضوعی اساسی برای بسیاری از کشورها باقی مانده است. اگر بتوان از حمایت سیاسی برای تقویت تشکیلات نهادی ملی اختصاص داده شده به معلولیت استفاده کرد امکانات فراوانی برای بهبود وجود دارد.

۳۵- بخش زیر براین امر تمرکز خواهد کرد که چگونه معلولیت را می توان با موفقیت به عنوان یک موضوع مرتبط و همه جانبه توسعه تثبیت کرد و جا انداخت، به ویژه: (الف) اهمیت ایجاد مشارکت های موثر؛ (ب) اندیشه درباره روش های متفاوت برای ادغام، و بررسی درس های آموخته شده از گروه های اجتماعی با تمرکز دیگر، مربوط به ادغام جنسیتی؛ و (ج) نشان دادن نمونه های روش های موثر جهت گنجاندن معلولیت در سطح منطقه ای برای قراردادن موفقیت آمیز معلولیت در محیط و شرایط توسعه.

الف - ایجاد مشارکت های موثر با دست اندرکاران متعدد

۳۶- فعالیت های همکاری توسعه معلولیت، به طور کلی، در محیطی جدا از سیاست ها و برنامه های اصلی توسعه اجرا شده است. در گذشته، تامین مالی برای معلولیت بیشتر از سوی رویکرد تحویل کمک سنتی شمال- جنوب انجام می شد. چارچوب های جدید و در حال ظهور برای همکاری توسعه در دهه گذشته (۲۰۱۰-۲۰۰۰) از قابلیت عظیمی برای پرکردن شکاف موجود بین سیاست و عمل برخوردار بود.

۳۷- در حالی که رشد هم در جنوب- جنوب و هم در همکاری سه جانبه جایگزین همکاری شمال - جنوب نبوده، می تواند به ویژه برای سهم شدن در بهترین تجربه ها، روش ها و منابع در سطوح منطقه ای و زیر منطقه ای موثر باشد. چنین روش های جدیدی برای ترویج و حمایت از همکاری در موقعیت بهتری قرار دارند چنان که می توانند تعهد جهانی را به نتایج قابل اقدام در سطح محلی تبدیل کنند. به این امر می توان از طریق تدوین موثر طرح های منطقه ای و ملی، جایی که اجرا با استفاده از شاخص ها و هدف های قابل اندازه گیری برای پایش پیشرفت در محیط های محلی ویژه تقویت می شود، دست یافت. از رشد در نهادهای منطقه ای و اتحادهای منطقه ای در سال های اخیر باید برای بهره برداری از قوت های آن ها، در حمایت از ابتکارهای توسعه مناسب شرایط معلولان کنترل و استفاده می شد.

۳۸- علاوه بر این، بازیگران و شرکای جدید - از جمله جامعه مدنی، بخش خصوصی، سازمان های انساندوستانه خصوصی، سازمان های متکی به جامعه و دولت های محلی- در حال ایفای نقشی با برجستگی روزافزون در فرایند توسعه بوده اند. برای مثال، کنوانسیون حقوق معلولان چارچوبی حقوقی برای حمایت از نقش ها و مسوولیت های طیفی از دست اندرکاران، با انتخاب های تکمیلی برای اعمال پاسخگویی فراهم ساخته است.

۳۹- جامعه مدنی مدت ها نقشی حیاتی - در حمایت عمومی و اجرای - طرح ها و خدمات در سطح مردم عادی ایفا کرده است. نقش بخش خصوصی با اهمیت فزاینده آن نه فقط می تواند منافع فراوان ایجاد کند بلکه باعث شتاب پیشرفت نیز بشود. برای مثال، بخش خصوصی می تواند در معرض دید قرارگرفتن را افزایش دهد، در زمینه انتقال فن آوری کمک کند، روش های کاری را به تصویب برساند که با تبعیض علیه معلولان مبارزه می کند، و از روش ها و رویکردهای نوآورانه برای گنجاندن معلولیت حمایت نماید و درعین حال از مزیت نسبی خود در بخش کسب و کار به نفع معلولان استفاده کند.

۴۰- همچنین در این چارچوب، جلب حمایت طیفی گسترده از بنیادها یا سازمان های خصوصی انساندوستانه می تواند کمبودهای منابع را که به ویژه کشورهای در حال توسعه با آن ها مواجه هستند تا حد زیادی برطرف کند. برای مثال، مطابق برآورد شاخص ارسال پول و انساندوستی جهانی ۲۰۱۲ موسسه هودسون، مجموع پرداخت های انساندوستانه به کشورهای در حال توسعه حدود ۵۶ میلیارد دلار در ۲۰۱۰ بود.

۴۱- شکل هایی از مشارکت های همکاری غیر متمرکز به سرعت مقبول واقع شده اند که براساس آن ها مشارکت چند دست اندرکاری بین مسوولان دولت محلی و جامعه مدنی نقش محوری فزاینده ای در توسعه ایفا کرده است.^{۱۰} این روش و رویکرد از پایین به بالا توانایی، دانش و تخصص بازیگران و عوامل محلی را بسیج و از آن ها کمک می گیرد. در چارچوب معلولیت، چنین شکل هایی از معلولیت می تواند به ویژه در استفاده کردن از تخصص و دانش محلی، بر مبنای مشارکت کامل و موثر معلولان، مفید باشد.

¹⁰ See A renewed global partnership for development, available from: www.un.org/en/development/desa/policy/untaskteam_undf/report2.shtml.

۴۲- انتقال فن آوری، به ویژه فن آوری مربوط به اقتصاد سبز، حوزه مهم دیگر مشارکت توسعه شده است. راهبردهای قابل مقایسه (مشابه) را می توان - به گونه ای که کنوانسیون لازم دانسته- برای تسهیل دسترسی به ابزارهای کمکی از طریق فرصت های انتقال فن آوری تهیه و تدوین کرد.

ب - روش ها و رویکردهای راهبردی: درس هایی از ادغام مسایل مرتبط و همه جانبه (مربوط به) توسعه

۴۳- بعد از تصویب کنوانسیون حقوق معلولان، نیاز به ادغام معلولیت به اولویتی در جامعه بین المللی تبدیل شده است. به علاوه، تجربه سازمان ملل در ارتقای برابری جنسیتی تجربه ای بود که می توانست سر مشق واقع شود: راهبردهای گوناگون برای ادغام جنسیت در طول سه دهه گذشته می تواند راهنمای حمایت از توسعه مناسب حال و شرایط معلولان ارائه دهد.

۴۴- مشابه تلاش های کنونی در حوزه معلولیت، تلاش های اولیه در ادغام جنسیت بر فعالیت های جداگانه، هدفمند برای زنان تمرکز کرده بود که، براساس ماهیت خود، مسایل توانمندسازی و مشارکت در تصمیم گیری را نادیده گرفته، در نهایت به دسترسی محدود منجر شده بود. روش های متفاوتی که شامل تلاش ها برای گنجاندن زنان در توسعه اقتصادی - با تمرکز بر طرح های مولد درآمد برای زنان - بود در دهه ۱۹۷۰ محبوبیت یافتند. آن روش ها در شرایطی که حامیان تمرکز خود را تغییر دادند تا نشان دهند وقتی کمک عملی، و بالقوه زنان، نادیده گرفته شود تلاش های توسعه ناکام می مانند، تکامل یافتند.^{۱۱} با تصویب برنامه اقدام پکن در چهارمین کنفرانس جهانی زنان در ۱۹۹۵، گامی قاطع برای دور کردن برابری جنسیتی از قصد سیاسی و گنجاندن آن در دستورکار برای اقدام پدیدار شد. درکنار این گرایش جدید، استفاده گسترده از گنجاندن جنسیت به عنوان روش ترجیحی برای ارتقای حقوق زنان در جامعه و توسعه آشکار گردید.

۴۵- به کاربردن مفهوم ادغام در زمینه معلولیت به مفهوم تلاش برای حصول اطمینان از این امر خواهد بود که (توجه به) مسایل و تجربه های معلولان برای طراحی، اجرا، پایش و ارزیابی همه طرح ها و سیاستگذاری های توسعه امری اساسی است، به طوری که بی توجهی به این اصول با پیشرفت ها در ایدپولوژی، برنامه ریزی و اجرای توسعه مدتی طولانی دوام نخواهد آورد. عنصری اساسی در شیوه و رویکرد ادغام تمایل آن به بذل توجه به برابری جنسیتی از مراحل اولیه فرایند بود. این امر بر تاثیرگذاشتن بر هدف ها، راهبردها و اختصاص منابع کمک کرد و به این ترتیب تغییرات واقعی در سیاستگذاری ها، برنامه ریزی ها و فعالیت های دیگر به بارآورد، و تفاوتی واقعی نسبت به برابری جنسیتی را باعث شد. در مورد گنجاندن معلولیت، موفقیت به ایجاد محیطی توانمندساز بستگی خواهد داشت که به معلولان امکان دهد به طور کامل در فرایند توسعه شرکت کرده و به آن یاری رسانند.

۱- تقویت انسجام و هماهنگی در زمینه مسایل معلولیت در داخل نظام ملل متحد

۴۶- درس ها از گنجاندن برابری جنسیتی همچنین قدرت اتخاذ سیاستی در سطح کل نظام درباره ادغام را نشان داد، جایی که مسوولیت در بالاترین سطوح قرارداداشت. در داخل نظام ملل متحد، در ۲۰۰۶، هیات مدیران اصلی برای هماهنگی خواهان برنامه اقدام در سطح کل نظام شد، که شامل شاخص ها و جدول های زمانی، مسوولیت های اختصاص داده شده، سازوکارهای پاسخگویی تثبیت شده و منابع اختصاص داده شده به منظور عملیاتی کردن راهبرد ادغام جنسیتی باشد. در پاسخ به سیاست هیات مدیران اصلی برای هماهنگی، برنامه اقدام در سطح کل نظام درباره برابری جنسیت و توانمندسازی زنان سازمان ملل متحد، که تحت رهبری زنان سازمان ملل متحد (UN-Women)

¹¹ Janet Momsen, *Gender and Development* (New York, Routledge, 2004).

ایجاد شده کوشیده انسجام و هماهنگی را بیشتر کند و به عنوان یک سازوکار پاسخگویی خدمت کند. شاید بتوان یک چنین راهبرد در سطح کل نظام را برای ادغام معلولیت در کار نظام ملل متحد مورد رسیدگی قرارداد.

۴۷- مجمع عمومی در قطعنامه ۶۷/۲۶۶ خود درباره بررسی سیاست فراگیر چهارسالانه، که جهت گیری کلیدی سیاست و خط مشی برای همکاری توسعه و روش های در سطح کشوری سازمان ملل متحد را در سطح کل نظام پایه ریزی می کند، از نظام توسعه سازمان ملل متحد درخواست می کند نیازهای معلولان را در فعالیت های عملیاتی خود برای توسعه، از جمله در چارچوب یاری توسعه سازمان ملل متحد

(UNDAF)

برای رسیدگی به فقدان مداوم اطلاعات کافی و قابل اعتماد درباره معلولیت، و برای تقویت انسجام و هماهنگی در سراسر نظام ملل متحد در این زمینه، به حساب بیاورد. این قطعنامه برای تیم های کشوری سازمان ملل متحد که جریان فعالیت چارچوب یاری توسعه سازمان ملل متحد را در سطح کشوری رهبری می کنند ماموریتی به وجود آورد تا از فعالیت هایی که از گنجاندن معلولیت در کار برنامه ای حمایت می کرد پشتیبانی کنند.

۴۸- بانک جهانی در حال حاضر مشغول بررسی و به روزکردن سیاست های ایمنی اجتماعی و زیست محیطی، به عنوان بخشی از ارزش های اصلی خود، برای محافظت از محیط زیست و حصول اطمینان از توسعه فراگیر و پایدار است. بانک جهانی به عنوان بخشی از این فرایند مستمر مشغول رسیدگی به مسایل در حال پدیدار شدن، از جمله معلولیت، بین دیگر مسایل توسعه است.

۲- حصول اطمینان از تدوین سیاستی مبتنی بر "عدم تفاوت"

۴۹- گنجاندن مبتنی بر نتایج معلولیت در توسعه نیازمند اقدام تمامی دست اندرکاران کلیدی است. در ارزیابی امکانات برای گنجاندن معلولیت در دستورکار توسعه، رسیدگی کردن به این فرایند با توجه به "سیاست عدم تفاوت" ممکن است مفید باشد زیرا چنین سیاستی می پذیرد همه بازیگران، از جمله نظام ملل متحد، دولت ها و جامعه مدنی، باید با یکدیگر کار کنند تا به هدف گنجاندن معلولیت دست یابند. بازیگران متفاوت لازم است در حوزه های مسوولیت مربوطه خود، اطمینان حاصل کنند راه دسترسی و امکانات لازم بر مبنایی برابر با دیگران به معلولان ارائه داده می شود. اگر هر یک از عناصر این شبکه در انجام این تعهد کوتاهی کند معلولان قادر نخواهند بود از مزایای عناصر دیگر برخوردار شوند.

۵۰- مسوولیت های کشورهای عضو در اسناد مربوطه حقوق بشر و توسعه تعیین شده است: کنوانسیون حقوق معلولان، به ویژه، تعهد کشورهای عضو سازمان ملل متحد را برای تقویت شبکه قانونی بین المللی برای گنجاندن معلولان در تمامی جنبه های توسعه تبیین کرده است. جامعه مدنی، و سازمان های معلولان به ویژه، می توانند برای گنجاندن دیدگاه معلولیت در تمامی تلاش های مربوطه آشکارا حمایت کنند. بخش خصوصی از طریق نوآوری های مربوط به فن آوری یا امکانات دیگر می تواند برای دست یافتنی تر کردن جریان های اجتماعی و مربوط به توسعه فعال تر شود.

۵۱- هر دو تجربه گنجاندن اچ آی وی / ایدز و جنسیت، اهمیت تدوین طرح ها، که با اقدامات قطعی و قابل اندازه گیری، در داخل بخش ها و محیط های ویژه تکمیل شده بود را آشکار کرده بودند. برای گنجاندن مسایل معلولیت در سیاست و روش کار سازمانی، چه برای کارگزاری های سازمان ملل،

دولت ها، یا کارگزاری های توسعه، به شکل سیاستگذاری منابع انسانی، شرح های وظایف و اختصاص بودجه، که در آن زمان از سوی سازوکارهای کافی پاسخگویی نظارت شده بودند، تلاش بیشتری می توان به عمل آورد. هدف ها، آماج یا شاخص های قابل اندازه گیری به مقاصد پیش پیشرفت، تضمین پاسخگویی، و امکان اختصاص موثرتر منابع برای دستیابی به نتایج دلخواه خدمت می کنند.

ج- تجربه ها در گنجاندن معلولیت: دیدگاهی منطقه ای

۵۲- کشورهای عضو و منطقه ها طی سال ها مشغول گردآوری تجربه در امر گنجاندن معلولیت در توسعه بوده اند. این تجربه ها شامل تقویت چارچوب سیاستگذاری، تصویب و اجرای راهبردها و برنامه های اقدام، افزایش اختصاص منابع، و پایه ریزی ترتیبات نهادی جدید برای ایجاد شرایطی بوده است که از فعالیت توسعه فراگیر، عادلانه و پایدار برای همه، از جمله معلولان، حمایت کرد.

۵۳- سه دهه معلولان آسیا و اقیانوس آرام^{۱۲} و راهبرد معلولیت اروپایی (۲۰۱۰-۲۰۲۰) نشان داده است در سطح منطقه چگونه به معلولیت رسیدگی می شود: با رسیدگی به مسایل مرتبط و همه جانبه (مانند قابلیت دسترسی) همزمان با بهره برداری از شکل های گوناگون مشارکت (مانند مشارکت های خصوصی - عمومی)، و پیوند دادن سیاستگذاری با برنامه های اقدام، منابع و اجرا، سازوکارهای پیش و ارزیابی

دهه های معلولان آسیا و اقیانوس آرام

۵۴- به نوشته دو نشریه اخیر اسکاپ (کمیسیون اجتماعی و اقتصادی آسیا و اقیانوس آرام)^{۱۳}، و نتایج نهایی دو بررسی منطقه ای درباره ۶۲ دولت عضو اسکاپ و ۱۲۹ نهاد جامعه مدنی- پیشرفت قابل توجهی در منطقه اقیانوس آرام و آسیا حاصل شده است. در زمینه مشارکت و توانمندسازی معلولان از طریق دسترسی بیشتر به محیط های فیزیکی و اطلاعاتی در دو دهه پیشین آسیا و اقیانوس آرام، طی دوره های ۱۹۹۳ تا ۲۰۰۲ و ۲۰۰۳ تا ۲۰۱۲ پیشرفت هایی به دست آمده است.

۵۵- نشست سطح عالی بین دولتی در اینچئون، جمهوری کره در اکتبر ۲۰۱۲، بر مبنای موفقیت حاصله در دو دهه فوق با تصویب اعلامیه وزیران و راهبرد اینچئون سومین دهه معلولان آسیا و اقیانوس آرام را آغاز کرد.

۵۶- راهبرد اینچئون نخستین مجموعه هدف های توسعه مناسب حال معلولان را که در منطقه تایید شده به منطقه، و جهان، ارائه داد. این راهبرد، که شباهت هایی با آرمان های توسعه هزاره دارد، شامل ۱۰ هدف وابسته به یکدیگر، ۲۷ هدف دیگر و ۶۲ شاخص است. راهبرد مسیر اقدام آسیا-

¹² *The first and second Asian and Pacific Decades of Disabled Persons were implemented during 1993-2002 and 2003-2012. The third Decade, and its guiding plan of action, was launched recently during the ESCAP High-level Intergovernmental Conference in Incheon, Republic of Korea, in November 2012. See Incheon Strategy to Make the Right Real" for Persons with Disabilities in Asia and the Pacific, ESCAP, Bangkok, November 2012 (ST/ESCAP/2648).*

¹³ *Disability at a Glance 2012: Strengthening the Evidence Base in Asia and the Pacific (ST/ESCAP/2642) and Disability, Livelihood and Poverty in Asia and the Pacific (ST/ESCAP/2643).*

اقیانوس آرام برای ۱۰ سال آینده را نشان می دهد، پیگیری و اندازه گیری بهبودی ها در کیفیت زندگی و تحقق حقوق ۶۵۰ میلیون معلول منطقه را ممکن می سازد.^{۱۴}

۵۷- چند درس کلیدی را می توان از دو دهه گذشته فرا گرفت.

۵۸- نخست، اراده سیاسی آشکار و حسی از مالکیت در دست اندرکاران وجود دارد که به اقدام محسوس در منطقه منتهی می شود. دوم، راهبردها و برنامه ها برای دهه ها در راستای چارچوب قانونی بین المللی درباره معلولیت تدوین شده، مسایل و نگرانی های اولویتی در محیط های محلی و منطقه ای را منعکس می کند. سوم، موسسات و سازوکارهایی که از اجرای دهه حمایت کردند شامل گروه های کاری موضوعی در زمینه معلولیت بودند که از نزدیک با دبیرخانه سازمان ملل، کارشناسان و سازمان های معلولان همکاری می کردند. چهارم، سازوکارهای پایش و ارزیابی منطقه ای ایجاد شدند تا دهه ها را اجرا کنند.

۵۹- برای دهه جدید، و براساس راهبرد اینچئون، سازوکارهای هماهنگی ملی و کانون هایی درباره آمار مورد نیاز است تا با دادن داده های مربوطه درباره اجرای راهبرد در سطح ملی مسوولیت های خود را در زمینه پایش به عهده بگیرند.

۶۰- مشورت های گسترده و رویکرد و روشی مشارکتی از عناصر کلیدی در تدوین و توسعه راهبردهای دهه ها و برنامه های اقدام بود، و به مالکیت و هماهنگی بیشتر بین همه دست اندرکاران کمک کرد. راهبرد اینچئون با استفاده از تجربه های دو دهه پیش خواهان مشارکت های تقویت شده بخش های خصوصی - عمومی و همکاری چند بخشی در حمایت از قابلیت دسترسی، فرصت های اشتغال و کارآفرینی برای معلولان شده است.

۲- راهبرد اروپا برای معلولیت (۲۰۲۰-۲۰۱۰): افزایش قابلیت دسترسی به محیط زیست برای حمایت از توسعه فراگیر برای همه

۶۱- کمیسیون اروپا در نوامبر ۲۰۱۰ راهبرد اروپا برای معلولیت (۲۰۲۰-۲۰۱۰) را به منظور از بین بردن موانعی که سد راه مشارکت معلولان بر مبنایی برابر در توسعه و جامعه می شدند، تصویب کرد.^{۱۵} راهبرد، معلولیت را به عنوان یک موضوع حقوق بشر به شمار آورد و مشخص کرد اتحادیه اروپا و دولت های ملی چگونه می توانند معلولان را از نظر راهبردی توانمند سازند تا از برخورداری کامل آنان از حقوق شان حمایت شود.

۶۲- جنبه ها و ابعاد اصلی "ابتکار قابلیت دسترسی" شامل رسیدگی به انتخاب ها برای استفاده از یکسان سازی، مناقصه مزایده عمومی، یا مقررات اهدای کمک و یاری است تا همه کالاها و خدمات در دسترس معلولان قرارگیرد و در همان حال بازار اتحادیه اروپا را برای طرح ها و وسایل کمکی هماهنگ با "قانون قابلیت دسترسی اروپا"^{۱۶} آماده سازد.

¹⁴ Ministerial Declaration on the Asian and Pacific Decade of Persons with Disabilities (2013-2022), available from: www.unescap.org/sdd/publications/IncheonStrategy/Incheon-Strategy.pdf.

¹⁵ European Disability Strategy 2010-2020: A Renewed Commitment to a Barrier-Free Europe, European Commission, available from: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:0636:FIN:EN:PDF>.

¹⁶ Indicative road map available from: http://ec.europa.eu/governance/impact/planned_ia/docs/2012_just_025_european_accessibility_act_en.pdf.

۶۳- توسعه و تحولات جدید در منطقه اتحادیه اروپا نگرشی منحصر به فرد نسبت به این امر ارائه می دهد که چگونه سیاست ها و مجموعه قوانین، ترتیبات نهادی، ضابطه های فنی و پذیرش و پیگیری عملی آن ها در ظرفیت سازی می تواند از قابلیت دسترسی و توسعه فراگیر برای همه حمایت کند.

۶۴- اول، چارچوب قانونی اتحادیه اروپا درباره قابلیت دسترسی تحت تاثیر این اصل بود که قابلیت دسترسی به محیط زیست حقی اساسی برای همه و شرطی بنیادی و جز لازم و مکمل توسعه است. تمامی ابتکارها و قانونگذاری ها بر مبنای ماده ۱۳ معاهده آمستردام^{۱۷} و قوانین و موافقت نامه های مربوطه آن، از جمله دستورالعمل شورای اروپا درباره "رفتار یکسان در اشتغال و آموزش و پرورش" است.^{۱۸}

۶۵- "رهنمودها برای تدوین کنندگان ضوابط به منظور رسیدگی به نیازهای سالخوردگان و معلولان"^{۱۹} نیاز فراینده به رسیدگی به مسایل سالخوردگی و معلولیت را در تدوین ضابطه ها و راه حل های ویژه در حوزه فن آوری کمکی و طراحی ساختمان های قابل دسترسی (سهل الوصول) به رسمیت می شناسد. هدف این است که این رهنمودها بخشی از چارچوب کلی باشند که نهادهای وضع کننده ضوابط بتوانند در تلاش های خود برای حمایت از ضرورت تولید محصولات و خدمات سهل الوصول تر از آن ها استفاده کنند.

۶۶- کمیسیون اروپا در دسامبر ۲۰۰۷ فرمان جدیدی^{۲۰} صادر کرد که در آن خواهان موارد زیر شد: (الف) استفاده از مناقصه و مزایده عمومی برای حمایت از سهولت دسترسی به محیط های زیست ساخته شده، به پیروی از مقررات قابلیت دسترسی و طراحی برای همه در مشخصات فنی در ارائه اسناد تماس برای مناقصه و مزایده عمومی؛ و (ب) ارائه سازوکاری که از طریق آن شرکت کنندگان در مناقصه ها و مزایده های عمومی به یک سامانه آنلاین دسترسی داشته باشند که آنان را قادر سازد به آسانی از مقررات یکسان در فرایندهای مناقصه ها و مزایده ها استفاده کنند.

۶۷- در گزارشی^{۲۱} از "کمیته فنی کمیته اروپا برای یکسان سازی" گفته شده است اگر "طراحی برای همه" بخشی ذاتی از فرایند مناقصه و مزایده عمومی اتحادیه اروپا به شمار آورده شود بدون دوباره کاری پرخرج دستیابی به محیط های زیست ساخته شده ای که هم قابل دسترسی آسان و هم بادوام باشند ممکن است. این گزارش با استفاده از نمونه های خوب برای ایجاد منابع و رویه های مشترکی که همه کشورها بتوانند از آن ها پیروی کنند در این چارچوب مفید خواهد بود به بررسی بیشتر رویکردی مشترک از اتحادیه اروپا نسبت به مناقصه و مزایده عمومی بپردازد.

¹⁷ The Treaty of Amsterdam was signed on 2 October 1997 and entered into force on 1 May 1999; available from: http://europa.eu/legislation_summaries/institutional_affairs/treaties/amsterdam_treaty/a10000_en.htm.

¹⁸ Directive 2000/78/EC entered into force on 27 November 2000; available from: http://europa.eu/legislation_summaries/employment_and_social_policy/employment_rights_and_work_organisation/c10823_en.htm.

¹⁹ "Guidelines for standards developers to address the needs of older persons and persons with disabilities". See: ftp://ftp.cen.eu/boss/reference_documents/guides/cen_clc/cen_clc_6.pdf.

²⁰ See: http://ec.europa.eu/enterprise/standards_policy/mandates/database/index.cfm?fuseaction=search.detail&id=392.

²¹ See: <ftp://ftp.cen.eu/CEN/Sectors/Accessibility/ReportAccessibilityBuiltEnvironment%20Final.pdf>.

پنجم - نتیجه گیری و توصیه ها

نتیجه گیری

۶۸- باوجود پیشرفت چشمگیر در چارچوب قانونی بین المللی درباره معلولیت در طول سه دهه گذشته، اقدامات محدودی در این زمینه انجام شده است. عدم شناسایی معلولیت به عنوان یک موضوع توسعه، عدم انسجام در خط مشی و هماهنگی در زمینه رسیدگی به معلولیت و توسعه، و نبودن نهادها و منابع ویژه برای اقدام از عوامل کمک کننده به این محدودیت اقدامات بوده است.

۶۹- جامعه بین المللی اکنون چند فرصت برای رسیدگی به این کمبودهای حیاتی، به ویژه در چارچوب نشست سطح عالی مجمع عمومی درباره معلولیت و توسعه، و در رابطه با گفتگوی جاری درباره دستورکار توسعه بعد از ۲۰۱۵ دارد.

۷۰- گزارش حاضر با درس گرفتن از تجربه ادغام و گنجاندن دیگر مسایل مرتبط و همه جانبه، به بررسی اقدامات عملی پرداخته که نظام ملل متحد، دولت ها، جامعه مدنی و سایر بخش ها می توانند انجام دهند تا گنجاندن معلولیت را به بخشی اساسی از همه فعالیت های توسعه تبدیل کنند. گنجاندن موفقیت آمیز معلولیت به آگاهی بیشتر از معلولیت به عنوان موضوعی مرتبط و همه جانبه، و شناخت بیشتر توانایی و ظرفیت تولید معلولان برای مساعدت کامل و موثر در جهت دستیابی به هدف های مورد توافق بین المللی توسعه بستگی دارد.

۷۱- قابلیت دسترسی، اگرچه هم به عنوان وسیله و هم هدف برای توسعه فراگیر امری اساسی است، هنوز به طور کامل در سیاستگذاری و برنامه ریزی اصلی توسعه پذیرفته نشده و جای قطعی و بایسته خود را نیافته است. قابلیت دسترسی باید به عنوان سرمایه گذاری زیربنایی به شمار آورده شود که به سود همه است و به توسعه فراگیر، بادوام و عادلانه کمک می کند.

۷۲- اقدامات زیر می تواند به ادغام معلولیت در سیاستگذاری ها و برنامه ریزی های توسعه در سطوح ملی، منطقه ای کمک کند.

(الف) حمایت از شناخت این که چرا معلولیت عنصری اساسی از توسعه فراگیر و پایدار است. از این کار می توان با ترکیب و آمیختن پژوهش موجود و اطلاعات در دسترس برای ایجاد پیوند بین معلولیت و دیگر مسایل ویژه توسعه مربوط به محیط زیست، از جمله ریشه کنی فقر، آموزش و پرورش، کار و اشتغال پشتیبانی کرد؛

(ب) انتشار گزارش ادواری جهانی سازمان ملل متحد درباره معلولیت و توسعه برای نشان دادن پیشرفت در زمینه برابر سازی فرصت ها برای معلولان در جامعه و توسعه؛

(ج) گنجاندن شاخص های معلولیت، مانند شاخص ها درباره قابلیت دسترسی، در طراحی ابزارهای پایش و ارزیابی آرمان ها و هدف های چارچوب توسعه بعد از ۲۰۱۵؛

(د) سازمان دادن مجامع و گردهمایی های جهانی و منطقه ای درباره معلولیت و توسعه به عنوان بخشی از همکاری بین المللی و منطقه ای در زمینه توسعه با همکاری نشست ها و کنفرانس های کنونی مربوط به معلولان که از سوی جریان اصلی توسعه برگزار می شوند

(ه) در پیش گرفتن رویکرد مدیریت مبتنی بر نتیجه در مورد گنجاندن معلولیت در برنامه ریزی توسعه. مسایل معلولیت باید مرتباً در سراسر چرخه برنامه ریزی از جمله تحلیل خط مشی، برنامه ریزی و تعیین بودجه، اجرا، پایش و ارزیابی منعکس شود کاری که عوامل و دست اندرکاران توسعه را قادر خواهد ساخت طرح های خود را بهتر مدیریت کنند تا باعث ایجاد بهبود های پایدار در زندگی معلولان شوند؛

و) تقویت مسوولیت نهادی برای ترویج و حمایت از مدیریت و پاسخگویی خوب همه عوامل در پشتیبانی از معلولیت. این باید شامل شکل گیری هدف ها و شاخص های روشن و قابل اندازه گیری با خط مبناهایی باشد که بتوان از آن ها برای پایش و ارزیابی استفاده کرد.

توصیه ها

۷۲- مجمع عمومی ممکن است بخواهد توصیه های ویژه زیر را برای تسریع گنجاندن معلولیت در توسعه بررسی کند:

۷۴- قابلیت دسترسی باید در دستورکار در حال ظهور توسعه بعد از ۲۰۱۵ موضوعی اساسی باشد، و به عنوان سرمایه گذاری ضروری برای توسعه پایدار، با افزایش قابلیت دسترسی و حذف تدریجی موانع در محیط زیست فیزیکی، حمل و نقل و اطلاعات و ارتباطات، با گنجاندن طراحی عمومی و جهانی، به شمار آورده شود.

۷۵- کشورهای عضو باید راهبردها یا برنامه های اقدام برای گنجاندن معلولان در اجرای هدف های توسعه که مورد توافق بین المللی هستند تدوین کنند. اجرای چنین راهبردها و برنامه های اقدام باید از طریق استفاده از هدف ها و شاخص ها پایش شوند.

۷۶- کانون ها و سازوکارهای هماهنگی ملی را به منظور حمایت از پاسخگویی، پایش و ارزیابی، با مشورت نزدیک با دست اندرکاران مربوطه، به ویژه از طریق مشارکت کامل و موثر معلولان می توان ایجاد و تقویت کرد.

۷۷- نظام ملل متحد، با همکاری دولت ها و جامعه مدنی، باید از معلولیت به عنوان موضوعی مرتبط و همه جانبه در فعالیت های عملیاتی سازمان ملل متحد برای توسعه حمایت کند.

۷۸- تدوین و اجرای یک برنامه اقدام در مورد ادغام معلولیت و توانمندسازی معلولان در سطح کل سازمان ملل متحد باید در کار نظام ملل متحد مورد توجه و عنایت قرار گیرد.

۷۹- کمیسیون ها و سازمان های منطقه ای، همراه با دفاتر زیرمنطقه ای و محلی آن ها باید، در چارچوب ماموریت های خود، از ادغام معلولیت در برنامه ها و فعالیت های خود، با تاکید بر مشارکت معلولان و سازمان های نماینده آنان حمایت کنند.

۸۰- از مشارکت ها با حضور دست اندرکاران متعدد، به عنوان راهبردی برای تحقق جهانی، منطقه ای و ملی نتیجه نهایی نشست سطح عالی مجمع عمومی در زمینه معلولیت و توسعه، باید حمایت شود.

۸۱- دست اندرکاران جدید از جامعه مدنی، محافل دانشگاهی، بخش خصوصی و دیگران باید تشویق شوند دنبال فرصت ها برای همکاری با دولت ها، نظام ملل متحد و سازمان های معلولان برای گنجاندن معلولیت در تمامی تلاش های توسعه باشند.